

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2005-359-1374

Dato:

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 145 - Forslag til Lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til føde varebutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov om miljøbeskyttelse. (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse - fair play II).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr.2-7 af 7. februar 2006.

Kristian Jensen

/ Søren W. Clausen

Spørgsmål 2: Vil ministeren yde bistand til at udarbejde et ændringsforslag, der betyder, at der skal foretages indberetning til SKAT af alle større byggerier og ombygninger?

Svar: Det foreslås, at der skal ske indberetning af større byggerier og ombygninger. Det er ikke nærmere afgrænset for hvem denne indberetningspligt skal gælde, eller hvad der skal forstås ved ”store” ombygninger. Er det bygherren eller entreprenøren, der skal foretage den ønskede indberetning? Er det private såvel som erhvervsdrivende og offentlige myndigheder, eller er det alene private, der skal indberette? Endvidere er det ikke klart, om også ”eget arbejde”, dvs. det arbejde som skatteyderen selv udfører på ejendommen - eller som udføres med bistand fra venner og familie - ligeledes ønskes indberettet. Endelig er det ikke oplyst, om der skal være knyttet sanktioner og i givet fald hvilke til manglende overholdelse af indberetningspligten.

I det følgende lægges det til grund, at den ønskede indberetningspligt skal gælde nybyggeri og større om- og tilbygninger, uanset om det er private, erhvervsdrivende eller det offentlige, der er ejere af den pågældende ejendom, og at der alene skal ske indberetning i det omfang arbejdet udføres af andre end skatteyderen selv og dennes venner/familie.

Efter de gældende regler sker der allerede i vidt omfang indberetning til Bygnings- og Boligregisteret (BBR) af nybygninger samt en række om- og tilbygninger af såvel privates boliger som udlejnings- og erhvervsbygninger. Ejerne af en grund/ejendom skal over for kommunen anmelde eller søge byggetilladelse for alt nybyggeri samt for en lang række om- og tilbygningers vedkommende. Det er herefter kommunens pligt at opdatere BBR-registeret med de pågældende oplysninger.

SKAT kan således allerede - med hjemmel i forvaltningsloven - hente en række oplysninger vedrørende om- og tilbygninger fra kommunerne og/eller fra BBR-registeret. Langt fra alle ombygninger mv. skal dog indberettes til BBR-registeret. Reparationsarbejder og indvendige ombygninger skal således som hovedregel ikke indberettes.

Uanset om der - som spørgsmålet lægger op til - etableres en selvstændig indberetningspligt, eller om der til brug for kontrollen gøres brug af BBR-oplysninger, vil anvendelsen af sådanne oplysninger skulle følges op af kontrol, herunder overfor private. En effektiv kontrol vil således i yderste konsekvens forudsætte, at SKAT skal foretage kontrol hos private for ved selvsyn at konstatere arbejdets udførelse herunder foretage en vurdering af arbejdets værdi. Dette vil i sig selv være i strid med reglerne om boligens ukrænkelighed.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at der vil blive tale om et betydeligt ressourcetræk, der ikke tilnærmelsesvist står mål med den forventede effekt. Samtidig er der en hårfin politisk og etisk grænse for, hvor tæt myndighederne skal gå på privatsfæren. Og den grænse er klart overskredet, når kontrollen retter sig mod reparations- og tilbygningsarbejder på privatpersoners bopæls- eller sommerhusadresse - og det selv om man under iagttagelse af reglerne om boligens ukrænkelighed ikke bevæger sig på privat grund.

Endelig vil en indberetningspligt som den foreslåede kunne omgås, og det må forudses, at det i en række tilfælde i forbindelse med kontrol blot oplyses, at arbejdet er udført af den pågældende skatteyder selv - evt. med hjælp fra venner og familie - uanset om der reelt er anvendt ekstern bistand hertil.

Af de anførte grunde må regeringen kraftigt fraråde, at der etableres en indberetningspligt som den foreslåede.

Et ændringsforslag, der omfatter indberetningspligt for større byggerier og ombygninger, kunne udformes som følger:

”Til § 3

1. Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

”01. Efter § 7 K indsættes:

”§ 7 L. Personer, erhvervsdrivende og offentlige myndigheder, der indgår aftale om opførelse af nybygninger, større om- og tilbygninger samt reparationer af erhvervs- og udlejningsejendomme og ejendomme til privat beboelse, som vedrører beløb på mere end xx.xxx kr., skal på tidspunktet for arbejdets afslutning oplyse told- og skatteforvaltningen om byggearbejdets færdiggørelse. Indberetningen skal omfatte oplysninger om afslutningsdatoen for byggeriet, entreprisesummens størrelse og oplysning om hvem, der har udført byggearbejdet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om indberetningens form og indhold.”

Bemærkninger til ændringsforslaget

Det foreslås, at der skal ske indberetning af aftaler om udførelse af alle byggearbejder (nybygninger, om- og tilbygninger samt reparationsarbejder), som har en værdi af mere end xx.xxx kr., dvs. hvor betalingen for arbejdets udførelse overstiger dette beløb. Kun byggearbejder mv., der udføres ved hjælp af ekstern bistand, dvs. arbejde for hvilket der betales, skal indberettes. Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for indberetningernes form og indhold. Det forudsættes, at der etableres en online indberetningsordning, men at der samtidig skal være adgang til papirindberetning (fortrykte blanketter).”

Spørgsmål 3: Vil ministeren yde bistand til at udarbejde et ændringsforslag, der betyder, at indberetningspligten for udstationerede udvides til private hvervgivere, som foreslået i BAT-kartellets høringssvar?

Svar: Det er et grundlæggende princip i skattelovgivningen, at privatpersoner ikke pålægges arbejdsgiverforpligtelser i form af f.eks. indeholdelse af A-skat mv., indberetnings- og oplysningspligter og de dertil knyttede sanktioner for manglende overholdelse af pligterne. En sådan indberetningspligt for privatpersoner ville medføre uforholdsmæssigt store administrative omkostninger for både de indberetningspligtige, der er helt uvante med sådanne opgaver, og myndighederne i forbindelse med efterfølgende kontrol og kvalitetssikring af de indberettede oplysninger.

Dertil kommer, at i det omfang en sådan indberetningspligt vil skulle følges op af kontrol, vil der blive tale om et betydeligt ressourcetræk, der ikke står mål med den forventede effekt. Samtidig er der en hårfin politisk og etisk grænse for, hvor tæt myndighederne skal gå på privatsfæren. Og den grænse er klart overskredet, når kontrollen retter sig mod reparations- og tilbygningsarbejder på privatpersoners bopæls- eller sommerhusadresse – selv om man under iagttagelse af reglerne om boligens ukrænkelighed ikke bevæger sig på privat grund.

Regeringen kan derfor ikke støtte en udvidelse af indberetningsordningen til at omfatte private bygherrer og hvervgivere. Lovteknisk vil en sådan udvidelse kunne udformes som følger:

”Til § 3

1. Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

”01. I § 7 E, stk. 1, indsættes efter ”en dansk virksomhed”: ”, en dansk privat hvervgiver”.

Bemærkninger til ændringsforslaget

Ændringsforslaget udvider kredsen af indberetningspligtige vedrørende udenlandske virksomheders udførelse af bygge- og anlægsvirksomhed i Danmark til at omfatte private bygherrer og hvervgivere. Private, der indgår aftale med virksomheder i udlandet uden fast driftssted her i landet om udførelse af nybyggeri, ombygninger eller reparationsarbejder, skal herefter på tilsvarende vis som danske virksomheder og offentlige myndigheder foretage indberetning herom til told- og skatteforvaltningen, jf. den foreslåede affattelse af lovens § 7 E, stk. 3 og 4. Indberetningerne, der skal afgives senest ved arbejdets påbegyndelse, omfatter bl.a. navn, fødselsdato, eventuelt personnummer, nationalitet, bopælsadresse i Danmark og i udlandet samt dato for arbejdets påbegyndelse og afslutning for personer, der udfører arbejde her i landet som ansat hos en virksomhed i udlandet.

Overtrædelse af indberetningspligten straffes med skærpet bøde, dvs normalt i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, jf. den foreslåede indsættelse af § 14, stk. 3, i loven og bemærkningerne hertil.”

Spørgsmål 4: Vil ministeren yde bistand til at udarbejde et ændringsforslag, der betyder, at hovedentreprenører hæfter for underleverandørers ubetalte regninger til det offentlige, som foreslået i BAT-kartellets høringssvar?

Svar: Et sådant forslag indgår under betegnelsen hæftelsesgennembrud, dvs. hæftelse for underleverandører, der ikke betaler skatter og afgifter, i regeringens Fair Play pjece fra oktober 2004.

Essensen i forslaget er, at en virksomhed, der benytter sig af underleverandører, under visse omstændigheder kan komme til at hæfte for underleverandørens forsætlige eller groft uagtsomme undladelse af at afregne skatter og afgifter, herunder indeholdt A-skat og AM-bidrag, der kan henføres til den indgåede aftale om levering af vare- eller tjenesteydelser.

Selv om forslaget udformes således, at virksomhederne kan frigøre sig fra et eventuelt hæftelsesansvar ved f.eks. at indberette oplysninger om indgåede underleverandøraftaler til told- og skatteforvaltningen, dvs. at der ikke bliver tale om en fuldstændig objektiv hæftelsesbestemmelse, er der grundlæggende tale om et meget vidtgående initiativ.

Skatteministeriet har arbejdet grundigt med forslaget. Udfordringen har været at finde en balance mellem på den ene side retssikkerhedsmæssige hensyn og på den anden side en ordning, der tilgodeser hensynet til ikke at pålægge virksomhederne unødige administrative byrder.

Skatteministeriet har måttet konstatere, at disse – til en vis grad modsatrettede – hensyn ikke har kunnet udmøntes i en acceptabel løsning. Forslaget indebærer under alle omstændigheder, at også lovlydige virksomheder vil blive berørt - enten i form af de mere eller mindre uforvarende risikerer at komme til at hæfte for en anden virksomheds skatte- og afgiftsunddragelse, eller at de for at frigøre sig fra denne risiko må påtage sig den administrative byrde at indberette indgåede underleverandøraftaler og oplyse om vilkårene herfor. Forslaget kan endvidere få negative afledte effekter på konkurrencevilkårene. Det kan således ikke afvises, at virksomhederne vil benytte sig af velrenommerede og kendte samarbejdspartner som underleverandører for at slippe for risikoen og indberetningspligten til ugunst for mindre og nystartede virksomheders muligheder for at komme ind på markedet eller vinde markedsandele.

Regeringen har derfor besluttet, at forslaget om hæftelsesgennembrud i den foreliggende form ikke vil blive fremmet yderligere. Derfor indgår der ikke forslag herom i det fremsatte lovforslag. I stedet vil der blive overvejet alternative muligheder, der mere målrettet rammer de virksomheder, der bevæger sig på kanten af eller overtræder lovgivningen.

Et ændringsforslag, der indfører hæftelsesgennembrud på skatte- og afgiftsområdet, kan udformes som følger:

”Til § 1

1. Efter nr. 2 indsættes som nye numre:

”01. I § 81, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter ”straffes”: ”jf. dog stk. 7,”.

02. I § 81 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

”Stk. 6. Den, der som led i virksomhed indgår aftale med en anden virksomhed (underleverandør) om levering af arbejds- eller tjenesteydelser, hæfter, medmindre ganske særlige grunde taler imod, for underleverandørens manglende betaling af afgiftstilsvaret, såfremt denne forsætligt eller groft uagtsomt undlader at medregne vederlaget til afgiftstilsvaret eller undlader at afregne afgiftstilsvaret rettidigt, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Tiltalerejsning efter stk. 5 eller nedlæggelse af påstand om hæftelse efter stk. 6 vil ikke ske, såfremt den aftagende virksomhed i forbindelse med en aftale om at aftage varer eller ydelser, henholdsvis indgåelse af aftale om levering af arbejds- eller tjenesteydelser, giver told- og skatteforvaltningen meddelelse om identiteten af leverandøren eller yderen og fremlægger dokumentation for leverancen og vilkårene herfor. Meddelelse herom skal ske senest 14 dage efter aftalens indgåelse og derefter senest 14 dage efter eventuelle aftaleændringer. Told- og skatteforvaltningen skal kvittere for modtagelsen af meddelelsen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om meddelelsens form og indhold.”.

Stk. 6-7 bliver herefter stk. 8-9.”

Til § 3

2. Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

”03. § 13 C affattes således:

”§ 13 C. Den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at den pågældende indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sine forpligtelser til rettidigt at selvangive vederlaget eller til rettidigt at afregne skyldig skat eller arbejdsmarkedsbidrag eller indeholdt skat eller arbejdsmarkedsbidrag, straffes, jf. dog stk. 4, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 2. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

Stk. 3. Den, der som led i virksomhed indgår aftale med en anden virksomhed (underleverandør) om levering af arbejds- eller tjenesteydelser, hæfter, medmindre ganske særlige grunde taler imod, for underleverandørens manglende betaling af skat eller arbejdsmarkedsbidrag eller indeholdt skat eller arbejdsmarkedsbidrag, såfremt denne forsætligt eller groft uagtsomt undlader at medregne vederlaget til skatte- eller bidragstilsvaret eller undlader at afregne skatte- eller bidragstilsvaret eller indeholdt skat eller arbejdsmarkedsbidrag rettidigt, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Tiltalerejsning efter stk. 1 eller nedlæggelse af påstand om hæftelse efter stk. 3 vil ikke ske, såfremt den aftagende virksomhed i forbindelse med en aftale om at aftage varer eller ydelser, henholdsvis indgåelse af aftale om levering af arbejds- eller tjenesteydelser, giver told- og skatteforvaltningen meddelelse om

identiteten af leverandøren eller yderen og fremlægger dokumentation for leverancen og vilkårene herfor. Meddelelse herom skal ske senest 14 dage efter aftalens indgåelse og derefter senest 14 dage efter eventuelle aftaleændringer. Told- og skatteforvaltningen skal kvittere for modtagelsen af meddelelsen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om meddelelsens form og indhold.””

Bemærkninger til ændringsforslaget

Med henblik på at skærpe opmærksomheden i forbindelse med anvendelsen af underleverandører foreslås det, at den virksomhed, der som hvervgiver kontraherer med en underleverandør om varer eller ydelser, og hvor underleverandøren ikke afregner og/eller indeholder skat, moms, afgifter mv., kan komme til at hæfte for underleverandørens manglende indbetaling af skatter og afgifter, hvis underleverandørens manglende betaling/indeholdelse heraf sker forsætligt eller af grov uagtsomhed.

Hvervgiverens hæftelse vil dog alene omfatte skyldige skatter og afgifter mv., som følger af den indgåede leverandøraftale. Hvervgiveren vil således ikke i kraft af den foreslåede bestemmelse kunne komme til at hæfte for en underleverandørs skyldige skatter og afgifter, som stammer fra tiden før aftalens indgåelse, eller som på anden vis ikke er relateret til den aktuelle underleverandøraftale.

Den foreslåede hæftelsesbestemmelse tager generelt sigte på underleverandøraftaler og har som sit primære formål at skærpe hvervgiverens opmærksomhed overfor hvilke underleverandører, der kontraheres med, herunder om den pris, eller andre vilkår, som aftales, eventuelt tyder på, at der kan være tale om en underleverandør, som ikke har tænkt sig at opfylde sin pligter efter skatte- og afgiftslovgivningen. Det kan naturligvis være særdeles vanskeligt for en hvervgiver at være fuldstændig sikker på, hvorvidt en potentiel underleverandør har tænkt sig at opfylde sine forpligtelser efter skatte- og afgiftslovgivningen.

Det foreslås på denne baggrund, at hvervgiveren får mulighed for at frigøre sig fra det foreslåede hæftelsesansvar ved at foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om identiteten af den virksomhed/person, der er indgået aftale med, samt om hvilket indhold den pågældende aftale har, dvs., hvilke prisvilkår mv. aftalen er indgået på. Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere bestemmelser om, hvad indberetningen skal indeholde. Der vil skulle etableres en online indberetningsordning.

For at den foreslåede hæftelsesbestemmelse kan finde anvendelse, er det således en forudsætning, at hvervgiveren ikke har foretaget indberetning til told- og skatteforvaltningen vedrørende den pågældende underleverandør, samt at det kan bevises, at underleverandøren forsætligt eller groft uagtsomt ikke har betalt og/eller indeholdt skatter og afgifter mv.

Herudover foreslås det, at der under ganske særlige omstændigheder kan undlades at gøre hæftelse gældende over for hvervgiveren, selvom ovennævnte betingelser herfor er opfyldt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor en virksomhed (hvervgiver) gennem en årrække har anvendt en underleverandør, der i det hele har været pålidelig, og om hvem virksomheden ikke har grund til at betvivle, at der foreligger ordnede forhold også i forhold til myndighederne. Hvis der så på grund af indtrufne omstændigheder (f.eks. en social begivenhed) for underleverandøren opstår en situation, hvor underleverandøren forsætligt eller groft uagtsomt undlader at indbetale skatter og afgifter, som virksomheden (hvervgiveren) følgelig ikke har haft nogen mulighed for at forudse eller afværge, vil told- og skatteforvaltningen kunne undlade at gøre hæftelsen gældende.

Bestemmelsen finder således ikke uden videre anvendelse, og der er ikke tale om en fuldstændig objektiv hæftelsesbestemmelse. Det vil være op til den enkelte hvervgiver at vurdere, hvorvidt der - for med sikkerhed at frigøre sig fra hæftelsesbestemmelsen - er behov for at foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen af aftaler, der indgås med en underleverandør.

De foreslåede ændringer af momslovens § 81, stk. 5, (henvisning til lovens § 81, stk. 7) og skattekontrollovens § 13 C, stk. 1, (henvisning til lovens § 13 C, stk. 4) lovfæster hidtidig praksis, jf. cirkulære nr. 123/1999 om lov nr. 388 af 2. juni 1999, hvorefter den aftagende virksomhed kan frigøre sig fra en eventuel tiltale-rejsning efter momslovens § 81, stk. 5, henholdsvis skattekontrollovens § 13 C, stk. 1, ved at indsende meddelelse om leverancen mv. til told- og skatteforvaltningen.”

Spørgsmål 5: Vil ministeren udarbejde en oversigt over udviklingen i ressource- og personaleforbruget i SKAT over de seneste år på indsatsen mod sort økonomi og momskarruseller?

Svar: SKAT har oplyst, at det ikke er muligt ud fra det eksisterende statistikmateriale at udskille det ressourceforbrug, der specifikt er anvendt til bekæmpelse af sort økonomi, herunder sort arbejde, fra anden kontrolvirksomhed i tiden før 2005, men at dette ressourceforbrug i 2005 udgjorde 180 årsværk. Dette tal dækker kun det tidligere ToldSkats ressourceforbrug, idet SKAT ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger vedrørende de kommunale skatteforvaltningers ressourceforbrug på dette område.

Der er i perioden 2002-2005 anvendt følgende antal årsværk på økonomisk kriminalitet herunder momskarruselsvig.

2002	2003	2004	2005
86	90	84	80

Ifølge SKAT foreligger der ikke statistikmateriale, der kan udskille, hvor stor en del af det anvendte årsværksforbrug på økonomisk kriminalitet, der er medgået til bekæmpelsen af momskarruseller, men SKAT anslår, at det er ca. 50% af ressourcerne. Årsværksforbruget dækker alene det tidligere ToldSkats ressourceforbrug

I 2006 efter fusionen mellem de statslige og kommunale skattemyndigheder er det forventede årsværksforbrug til bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, herunder momskarruseller, planlagt til ca. 200 årsværk. Dette kan dog ikke tages som udtryk for, at der dermed også sker en fordobling af ressourceforbruget specifikt til bekæmpelse af momskarruseller, idet den planlagte forøgelse af ressourceforbruget i det væsentlige er udtryk for en tilpasning til overførslen af skattemæssige kontrolopgaver fra de tidligere kommunale skatteforvaltninger. På området sort økonomi, er der ikke - i 2006 - planlagt noget specifikt forventet årsværksforbrug, men med fusionen af de kommunale og statslige skattemyndigheder og de nye mål og målinger, der understøtter SKATs nye samlede indsatsstrategi, forventes det, at det samlede målbare årsværksforbrug på dette indsatsområde vil stige i forhold til 2005.

Spørgsmål 6: Vil ministeren udarbejde en oversigt over, hvilke situationer, der med den gældende retstilstand og lovforslaget kan føre til frakendelse af næringsbrev, henholdsvis lukning af virksomheden?

Svar: Efter lov om næringsbrev til fødevarebutikker, jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004, og lov om restaurations- og hotelvirksomhed, jf. lov nr. 487 af 9. juni 2004, er det muligt ved dom eller kendelse at frakende en person eller selskab retten til at drive virksomhed, såfremt der er tale om, at den pågældende - gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder - har begået væsentlige lovovertrædelser indenfor bestemte områder.

De væsentlige lovovertrædelser, dvs. bøder på mindst 3.000 kr., indberettes til et særligt overtrædelsesregister af myndighederne, der administrerer lovgivningen vedrørende skatter og afgifter, fødevarer, arbejdsmiljøforhold, brandsikkerhed og restaurationsdrift. Der er tale om straf for overtrædelser begået siden den 1. juli 2005.

I forbindelse med en sag, hvor der er tale om en væsentlig lovovertrædelse, kan den pågældende myndighed nedlægge påstand om frakendelse af næringsbrev.

På baggrund af tidligere væsentlige lovovertrædelser indberettet til overtrædelsesregistret skal myndigheden, i forbindelse med at den træffer beslutning om at sanktionere en lovovertrædelse, tage stilling til, om der samtidig skal anlægges sag om frakendelse af retten til at drive fødevarerbutik og/eller restaurationsvirksomhed.

Anklagemyndigheden kan på baggrund heraf indbringe sagen for domstolene med henblik på at få en afgørelse af, om virksomheden skal have frakendt retten til at udøve den pågældende virksomhed.

Ud over frakendelse af næringsbrev kan der ske frakendelse af retten til at være stifter af, direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab m.v.

Frakendelsen kan ske for en periode fra et til fem år.

Virksomheden på et forretningssted, hvortil ejeren er frakendt sit næringsbrev, skal enten ophøre, forretningsstedet lukkes eller driften (ejerskabet) overdrages til en person, der kan opnå næringsbrev til forretningsstedet. Virksomheden må ikke fortsætte driften i en overdragelsesperiode.

Der vil med det aktuelle lovforslag ske en udvidelse af næringsbrevordningen til også at omfatte reglerne i lov om miljøbeskyttelse om pant på emballage. Der vil således være taget et yderligere initiativ til, at disse regler bliver håndhævet i fødevarerbutikker og restaurationsvirksomheder.

Spørgsmål 7: Vil ministeren oplyse, hvor mange sager skattemyndighederne i de seneste fem år har ført henholdsvis vundet mod skatteydere, der har købt sort arbejde?

Svar: Skattekontrollovens § 13 og momslovens § 81, stk. 1, nr. 1, hjemler strafansvar for yderen af ”sort” arbejde. Den private køber kan undtagelsesvis straffes for medvirken til overtrædelsen ved at aftage ”sort” ydelse, hvis de objektive og subjektive betingelser for anvendelse af straffelovens almindelige medvirkens regel er opfyldt. Retspraksis har anlagt en forholdsvis snæver fortolkning af medvirken til skatte- og afgiftssvig.

Skattekontrollovens § 13 C kriminaliserer modtagelse af varer eller ydelser på så fordelagtige vilkår, at der må være begrundet mistanke om, at leverandøren ikke vil opfylde sine forpligtelser over for skattemyndighederne. Momsloven indeholder en tilsvarende bestemmelse i § 81, stk. 5.

I bemærkningerne i skattekontrollovens § 13 C er det anført, at ”det må forventes, at bestemmelsen navnlig på grund af bevismæssige vanskeligheder kun vil blive anvendt i begrænset omfang”.

SKAT har oplyst, at det ikke ud fra de registreringer, som SKAT er i besiddelse af, fremgår, at der i de seneste 5 år er rejst sager mod private aftagere og straffet for medvirken til yderens overtrædelse af skattelovgivningen.

SKAT har endvidere oplyst, at man ikke har registrering af, at der i de seneste fem år er rejst sager mod erhvervsdrivende, og at der er sket domfældelse for overtrædelse af skattekontrollovens § 13 C eller momslovens § 81, stk. 5, for at købe ”sort” arbejde.